

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

ORGAN AL „ASTREI”

Redactor responsabil: **Nic. Nicoară-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Mândria de român

Suntem un popor înzestrat cu multe însușiri alese, date de Dumnezeu, moștenite unele dela strămoși, câștigate altele prin suferințele și luptele îndelungate prin care a trecut neamul în scurgerea istoriei. Este un adevăr cunoscut de toată lumea că aurul în foc se lămurește, prin topire la căldură mare ard și se fac scrum materiile străine cu care e învăluit metalul cel nobil. Tot astfel slăbiciunile, înclinările spre rău ale unui om sau ale unui neam, se topesc și nu țin în marile încordări, în lupte grele. Prin proba de foc a vieții nu trec și nu rămân întregi decât năzuințele sufletești cele sănătoase, cele tari. Numai acestea biruie într-o luptă grea.

Cum neamul românesc a trecut veac după veac, prin lupte grele, e lucru firesc că multe dintre scăderile lui să se topească, să se stingă în marile încordări, și să supraviețuiască în măsură mai mare însușirile lui cele bune, prin care am câștigat luptele din trecut. Vedem că și în viață mai repede și mai ușor se ticăloșește omul ce le are toate de-a gata, moștenite din beșug, omul care nu are nevoie să muoască, să lupte, decât acela care e în jug, de alinațea până scara.

Așa că însuși trecutul nostru, lipsit de orice îmbulbare în bine prea mare, ne-a ajutat să fim înzestrați cu multe însușiri alese. Totuși nu suntem dintre neamurile lăudăroase, pentru a nu recunoaște că avem și slăbiciuni.

Una dintre acestea este, după părerea noastră, de a vedea mai mult slăbiciunile decât însușirile bune ale românului. Nu numai că nu suntem aplicați să ne lăudăm și să ne preamărim, ci suntem mereu ispititi să nu vedem partea cea bună din noi. Noi judecăm prea greu lipsurile noastre, relele legate de firea noastră, criticăm mereu ceea ce facem noi românii, și suntem gata să lăudăm tot ce fac alte popoare, sau chiar străinii dela noi.

Aceasta nu mai este o însușire bună ci o mare slăbiciune. În mare măsură lipsa aceasta de mândrie românească e o moștenire din vremea în care am fost ținuți în robie, când am văzut tot pe alții stăpâni, și când i-am știut mai vrednici decât pe noi.

Această lipsă de mândrie românească trebuie să înceteze acum când trăim în țara noastră. Avem toate temelurile să ne mândrim a fi români. Ne-am născut din două popoare mari și viteze; avem una dintre cele mai frumoase limbi din lume; suntem între cele mai vechi popoare creștine din Europa; suntem un neam de oameni deștepti, ca și când am fi umbriați la școlii înalte de când e veacul; suntem de omenie, cu inima bună și largă, iubitori de ordine și de pace; suntem un neam iubitor de dreptate, nu am lăcomit niciodată la avutul sau țara altora; suntem trezi, harnici și viteji în lupte; și stăpânim una din cele mai frumoase și minunate țări din lume. Prin munca și lupta noastră suntem ceea ce suntem, nu din bunăvoința altora. Dacă n'om fi un popor vrednic, cu care ne putem mândri, am fi pierit de mult din lume, în topitoarea veacurilor. Mândria sănătoasă de a fi român trebuie să ne conducă orice gând, vorbă și faptă din viitor. Căci acum noi suntem țara, noi suntem stăpânii ei, și trebuie să fim.

Tăcerea este puterea care face să ro-dească și să crească orice gând bun.

Mădularile acelui-aș trup

În istoria strămoșilor noștri Romani se povestește că la anul 503 înainte de Hristos, s'a pornit o dușmănie mare între cele două clase sociale din Roma, între mulțimea săracilor sau a plebeilor, și între cei bogați, cari se numeau patricieni. Viața celor săraci ajunsese prea grea, iar cei bogați cari erau la stăpânire, nu voiau să le-a ușureze.

Atunci cei săraci au părăsit cu toții Roma și s'au dus pe așa numitul Munte Sfânt, de unde stăpânii nu aveau dreptul să-i silească să se reîntoarcă în cetate.

Ce și-au zis plebeii, sărăcimea orașului? Dacă patricienii nu vor să le ușureze soarta, nici ei nu vor mai lucra pentru binele și avutul lor, să vadă să trăiască din munca lor.

Pe vremea aceea era consul — dregătorul cel mai înalt în republica romană — un om înțelept, pe nume Menenind Agrippa. El s'a hotărât să meargă singur, fără putere armată pe Muntele Sfânt și să-i convingă pe plebei să se întoarcă de bună voie în cetatea Romei. Era un om iubitor de popor, dar care nu era lăsat de patricieni să ușureze soarta poporului.

Ajunzând pe Muntele Sfânt în loc de orice poruncă sau îndemn, a spus săracilor celor necăpiți o pildă. Cică odată toate mădularile trupului s'au răzvrătit împotriva stomacului. Măinile n'au mai voit să lucreze și să se ostenească, picioarele n'au mai voit să umble după treburile omului, și așa mai departe și celelalte mădulari, răzburându-se pe stomac, pentru că el măcina și prăpădea toată agoniseala celorlalte mădulari.

O zi a mers cun a mers, a doua mai greu, și a treia au început să slăbească toate mădularile trupu-

Pe-al nostru steag

Pe-al nostru steag e scris: Unire,
Unire'n cuget și'n simțiri
Și submăreața lui umbrire
Vom înfrunta orice loviri.
Acela'n lupta grea se teme,
Ce însuși e rătăcitor,
Iar noi, uniți în orice vreme,
Vom fi, vom fi învingători.

Am înarmat a noastră mână,
Ca să păzim un scump pământ,
Dreptatea e a lui stăpână,
Iar domn e adevărul sfânt.
Și'n cartea veșniciei scrie,
Că țări și neamuri vor pieri,
Iar mândra noastră Românie
Etern, etern va înflori.

ANDREI BÂRSEANU.

De ce forță armată dispune Turcia

Se află mai nou că Turcia dispune în momentele de față de un milion oameni echipați și instruiți după cele mai moderne mijloace.

Această oștire se înfățișează cu zece corpuri de armată, cinci divizii de cavalerie, trei brigăzi de vânători de munte și de multe alte formațiuni motorizate.

Interesant de știut este împotriva cui va folosi Turcia această forță militară a sa!

lui, și el începu a se apropia de moartea prin foame. Așa că celelalte mădulari au fost silite să înceapă iar să lucreze și să-i dea de mâncare stomacului. Ele au înțeles că din hrana ce o dau stomacului isvorește și toată puterea lor de viață și de muncă, și dacă nu-l hrănesc moare întreg trupul de foame.

Consulul le-a arătat că așa cum atârnă mădularile în trup unul de altul, tot așa atârnă și clasele sau păturile sociale dintr'un neam unele de altele, că una fără alta nu pot trăi. Țărani, muncitori, meșteșugari, comercianți, conducători, toți sunt mădularile firești, clase sau pături sociale naturale, din care se alcătuiește un popor, și că unii fără alții, fiecare dându-și munca lor, — un popor nu poate viețui și înainta.

Plebeii au înțeles pilda, au văzut că înțeleptul Consul Agrippa are dreptate, l-au ascultat și s'au înăpoiă în cetate. Nu peste mult Consulul a izbutit să le îmbunătățească și soarta lor pe cale de legi bune și drepte, nemaî împotrindu-se acum nici patricienii.

Adevărul pildei alese de Consulul Agrippa nu poate fi răsturnat, el se întemeiază pe firea lucrurilor și a vieții popoarelor. Istoria nu cunoaște încă nici un neam în care fiecare om să facă același lucru: să fie toți plugari, ori toți păstori, ori toți meșteșugari și negustori, sau toți muncitori de fabrică, sau toți conducători ori slujbași. Dacă un neam ar fi alcătuit numai dintr'o tagmă de oameni, cari să aibă una și aceeași îndeletnicire, nu ar putea trăi. După cum trupul omenesc n'ar putea viețui dacă ar avea numai cap, sau numai mâini, sau numai picioare. Fiecare mădular, ori din trupul omului, ori din trupul neamului, își are lucrul său de făcut, lucru ce este de folos tuturor, nu numai aceluia care-l face.

Ca și în trup, mădularile unui neam care sunt tagmele de deosebiți muncitori, clasele sau păturile sale sociale, e nevoie să trăiască în pace și armonie, ajutându-se împrumutat fiecare cu munca lor, iar nu să se dușmănească și să încerce a se stârpi una pe alta.

Împotriva acestui adevăr limpede s'au ridicat în veacul din urmă și în zilele noastre învățăturile socialiste și mai ales cea bolșevică, fără Dumnezeu, cari au iscat lupta de clasă, a unei pături sociale împotriva alteia. În Rusia, unde au ajuns la putere înainte cu un sfert de veac comuniștii, muncitorii din fabrici sub conducerea jidovilor, lupta de clasă a dus la măcelărirea a milioane de frați de-ai lor care erau din altă pătură socială: negustori, meșteșugari, fabricanți, boeri, ofițeri, deregători, și chiar dintre muncitorii cari n'au ținut cu ei.

A fost cea mai sângeroasă rătăcire, și mai este încă, pe care a cunoscut-o lumea. Comuniștii vor să schimbe toate popoarele într'o alcătuire, într'un trup cu un singur mădular: o singură masă de muncitori cu palma, care să nu aibă nici o avere decât plata muncii lor.

E ca și când ai vrea un trup care nu are decât mâinile, căruia i-ai tăiat capul, picioarele și toate organele și l-ai lăsat numai cu mâinile și cu stomacul.

E, desigur, o nebunie care s'a răzburat cumplit și până acuma asupra poporului întreg, și se va răzbură și mai mult în viitor. Căci un popor nu poate trăi cinstit așa, ca și un trup căruia i-ai lăsat numai mâinile și stomacul.

Pe urmele Domnului

Izvor de apă vie

Mântuitorul s'a folosit adeseori de pilde și ase mănări pentru a propovădui oamenilor învățătura Sa. În Evangelia de azi îi zice femeii din Samaria, pe care a întâlnit-o la fântâna lui Iacob: „Dacă ai și tu daru lui Dumnezeu și cine este cel ce vorbește cu tine i-ai fi cerut și și-ar fi dat fie apă vie... Cel ce va bea din apa pe care Eu o voi da lui, nu va însetoșa în veac“.

Samarineanca n'a înțeles despre ce apă îi vorbea Domnul Isus în asemănare, și a cerut să-i dea apă de care având, să nu mai fie silită să vină cu vasele la depărtata fântână.

Mântuitorul nu i-a vorbit însă de apa care stămpără setea trupului, ci setea sufletului. I-a vorbit de învățătura lui, de adevărul adus din cer pe pământ de El. După ce femeia a chemat pe oamenii din satul ei la fântână, Domnul a și început să le împartă apa cea vie, propovedania Evangheliei Sale.

Căci El este izvorul apei celei vii, El și învățătura Sa, pe care dacă o primește cineva și o ține, nu mai poate însetoșa după altă învățătură, după alt adevăr, pentru că Evangelia Lui este în stare să stămpere pe vecie setea după adevăr a oricărui suflet omenesc, să-l liniștească, să-l umple de jale, să-l facă puternic și fericit.

Învățătura Mântuitorului este izvor de apă vie pentru potolirea setei după adevăr a tuturor oamenilor. Setea de adevăr, de dreptate, de bunătate, de milă, de credință, de biruință a binelui asupra răului, se stămpără numai prin Evangelia Domnului.

Căci ea cuprinde și propovăduiește toate scopurile înalte ale omenirii, fără de cari neamul omenesc nu ar putea trăi. Ea alungă minciuna, ea înfierăază nedreptatea, ea dă putere de luptă omului în năzuința de a face să siăpânească în lume tot ce este bun, adevărat, frumos și nobil.

Din Evangelie s'au născut toate jintele înalte pentru cari lupă omul pe pământ. Drepturile omului, libertatea lui, drepturile fiecărei pățuri sociale, — ca mădulare firești ale neamurilor; drepturile fiecărui popor mare sau mic la viața națională și neatarnare, la trai în toată libertatea; dreptul săracilor de a fi ajutoși de cei bogați, al bolnavilor de a fi îngrijii de cei sănătoși, — toate izvorăsc din izvorul apei celei vii care este Hristos și Evangelia Lui, „Buna Lui vestire“, căci aceasta însemnează Evangelie.

Înainte de venirea Mântuitorului stăpânea o grozavă sete și de adevăr, și de dreptate în toate laturile vieții omenesci. O arzătoare sete de viață vrednică de om usca sufletele celor mai mulți muritori, lipsii de libertate, trăind în robie amară, nu numai singuratici ci întregi clase sociale, numărul covârșitor din fiecare neam, sub tirania celor puternici.

Învățătura izvorită din Evangelie, din izvorul de apă vie, care este Hristos, a deslegat pe rând omenirea din lanțurile în care era ferecată, — creștinismul. Și vedem că până azi încă nu sunt rupte toate lanțurile, că nu-i prefutindenea încă stămpărăia selea de adevăr și de dreptate.

Totuși nu este altă religie în lume care să fi contribuit în măsură așa de mare la dezrobirea omului și a neamurilor ca și creștinismul. Învățătura Evangheliei că toți oamenii sunt fii lui Dumnezeu, că toți trebuie să trăiască, deci, frățește; că Dumnezeu a lăsat să fie mai multe neamuri în lume, ca El să fie laudat și preamărit, „în toate limbile“; că nu-i un om mai prejos decât altul prin naștere, ci numai prin păcat sau virtute; că fiecare clasă socială — plugari, meșteșugari, deregători, — sunt mădulare firești ale unui neam și nu se pot dușmăni între ele, nici să se implice, ci să trăiască în pace, dreptate și rânduri străne, — aceste învățături au imblânzit neamurile și le-au făcut să lupte pentru mai mult adevăr și dreptate în viața omenescă.

Din apa vie a Evangheliei a izvorit toate îmbunătățirile la care s'a ajuns în două mii de ani, și tot numai de-aici vor răsări și cele viitoare. De aceea cei cari vor să amușască cuvântul Evangheliei, să astupe izvorul apei vii, sunt cei mai mari dușmani ai nemului omenesc întreg. Căci alt izvor de apă vie afară de Hristos, nu este în lume.

Calendarul săptămânii

Luna Maiu

Dum. 5-a a Samarincei, gl. 4, v. 1		VREMEA
Luni	24 Cu. Păr. Simeon	după calendarul de 150 de ani)
Marți	25 Afi cap. Sf. Ion	
Mierc.	26 A. Carp	Dela 10 — 15 bine,
Joi	27 Muc. Terapont	16—17 ploaie, 18—
Vineri	28 Păr. Nichita	26 amestecat și căl-
Sâmb.	29 Cuv. M. Teodosia	dură, 27 vânt și ploaie,
Duminică	30 Cuv. P. Isachie	29—30 bine, 31
Dnm. a 6-a, a Orbului, gl. 5. c. 7		ploaie.

Pomeniri

La 7 Maiu a. c. s'au împlinit 5 ani dela moartea lui Octavian Goga, marele nostru poet și bărbat de Stat, originar din comuna Rășinari-Sibiu și înmormântat în grădina Castelului său dela Ciucea (în teritoriul cedat). Pe măsură ce ne adâncim în vreme figura lui Octavian Goga ne apare tot mai luminoasă, iar poveștile sale de înflăcărat patriotism, adevărata trepte de înălțare spre culmile mândriei și izbânzilor românești.

Prevestiri

Cum prevestec necuvântătoarele timpul

Dacă sbor cărbușii până noaptea, târziu, a doua zi va fi vreme bună.

Broaștele fac gălăgie mare când se așează vreme bună.

Broasca râioasă obișnuit țese la pândă după hrană, de cum înserează. Se va schimba vremea spre ploaie.

Sopârtele se sores cu plăcere urcându-se și pe copaci, dacă se anunță vreme bună. Se ascund în frunziș sau în gaură dacă presimțesc ploaia.

Lilieci zboară pe sus, când e vreme bună. Dimpotrivă prevestesc vreme rea când zboară în jurul caselor și mai aproape de pământ.

Ciorile și ele simt schimbarea vremii mai bine decât oamenii. Când se pun pe vârful arborilor și croncănesc încet, ca și când ar sta de vorbă între ele e semn de vreme așezată. Când zboară neliniștite de colo-colo și te asurzesc cu glasul lor, așteaptă-te la ploaie.

Rândunelele sunt la fel. De zboară ca săgeata pe sus, înseamnă vreme bună; Sboară aproape de pământ, de ating cu aripile fața apei, e semn rău: se strică vremea.

Asemenea semne sunt lămurite prin aceia că multe animale sunt mai simțitoare la schimbarea vremii, chiar la culemure, decât omul.

† AURELIA S. ALBINI

S'a stins la Sibiu, locul de naștere, în ziua de 19 Maiu, una din vrednicile femei ale neamului nostru venerabila Aurelia S. Albini, soția memorandistului și luptătorului de odinioară, Septimiu Albini.

Alături de soțul ei, a fost partașă a multor dureri și suferințe, pe cari istoria luptelor naționale din trecut le va scoate la lumină ca să rămână izvor de însuflețire, de îndemn, de învățăminte și pentru femeile din vremile noastre, cari prea puțin cunosc contribuția și rolul de altădată al femeilor române în lupta de afirmare a neamului.

Din galeria femeilor alese, face parte și decedata Aurelia S. Albini, care a fost ultima în viață din soțiile luptătorilor memorandisti, adevărată martiră a cauzei românești. Cu trecerea ei din viață se încheie un capitol care interesează neamul.

Aurelia S. Albini, fiica dir. de bancă Visarion Roman, era înzestrată cu o aleasă cultură și o bogată zestre sufletească, prin cari însușiri s'a făcut slăbită și respectată de toți. Avea un permanent ideal, să-și slujească neamul alături de luptătorul ei soț. A făcut parte din Comitetul femeilor române din Ardeal și Ungaria, cu deviza: Totul pentru Națiune.

S'a stins la vârsta de 70 ani, după ce și-a petrecut la mormânt pe toți ai săi iubiți: soț și copii. În viață a luptat lupta cea bună, a păzit credința și acum Domnul îi va da cununa cea neveștejită pregătită celor drepti și buni. Pe drumul vecinicii, a fost urmată până la locul de odihnă, de societatea românească care a cunoscut-o și respectat-o.

Din sfaturile doctorului Josif

Cum putem înlătura bolile de stomac

Înainte de a vă vorbi de bolile de stomac și în testine, vă voi înșira aici acele reguli care dacă le ținem ne putem feri de multe ori de aceste boli.

Și anume:

1. Întodeauna spală-ți mâinile înainte de a așeza la masă, că numai astfel te vei putea feri de primejdia de a-ți molipsi mâncarea și corpul cu germeni purtători de boală de pe mâinile murdare nespălate.

2. Niciodată să nu mănânci bucate necurățite. Orice bucată înainte de a fi fiartă ori friptă trebuie bine spălată. Cea mai mare grijă o veți avea cu fructele (poame) cari au trecut prin mai multe mâini și pot fi astfel infectate. O mulțime de boli molipsitoare primejdioase cum este tifosul (lungoarea) holera ori urdinarea copiilor mici se capătă din bucate cari sunt molipsite și nu au fost îndeajuns curățite.

3. Nu mânca niciodată bucate, despre care știți că nu sunt primite de stomacul tău. Nu fiecare stomac va fi în stare să mistue cu nemiluita de pildă varza acră.

4. Ferește-te de cărnurile cu miros greu că chiar când ar fi ele fripte ori fierte, otrăvurile din ele (ptomaina) te înveninează și îți pot pricinui chiar moartea. În deosebi sunt primejdioase toate felurile de cărnățării cari se cumpără din prăvălie și cari dacă sunt vechi și siricate se cunosc după miros și culoarea lor verzue.

5. Pazește-te de mâncările crude! Mai ales cărnurile trebuie fierte ori fripte bine înainte de a fi folosite. În carnea crudă ori nepregătită îndeajuns chiar când ea este proaspătă pot fi multe lucruri străicicioase sănătății (ouă de panglică) aceste părți vă pot tamătoare se nimicesc prin fierbere.

6. Toate vasele de bucătărie începând cu lingura și cuțitul trebuie să strălucească de curățenie. Este slabă gospodina aceea care gătește mâncare în vase nespălate ori se mulțumește ca după mâncare să ștergă în fața de masă furculița și cuțitul întrebuințat.

7. Sădiți în grădinile voastre cât mai multe legume, întrebuințați pentru voi și mai ales pentru copilașii voștri laptele care-l aveți dela vacile din grajd iar din ouăle cari vi le produc găinile din ogradă vindeți numai prisosul. Stăruiti ca femeile voastre să învețe a pregăti bine bucatele cari le aduc pe masă și să grijească ca de o fală a lor de curățenia bucătăriei.

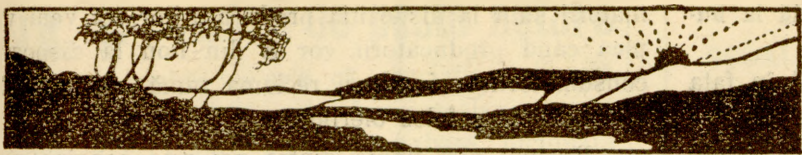
Urmând aceste sfaturi veți izbuti să vă păziți de multe boli cari vă scurtează viața ori vă o fac nesuferită și veți scăpa de multe suferințe și de multe cheltueli.

În numărul viitor vom vorbi despre: „Bolile de stomacul“.

Dr. I. S.

Cum să găsim leacul

Pentru răni. — Se spală rana bine cu apă curată și săpun și pune apoi deasupra o bucată de pânză înmuiată în spirt, sau rachiu de drojdie. Dacă avem tinctură de iod se atinge rana cu tinctură și se pune deasupra rănii o bucată de pânză curată. Tinctura de iod e vătămătoare pentru ochi. De aceea rănilile din jurul ochiului sau de pe pleoape, vor fi numai spălate cu apă și săpun, iar deasupra lor se va pune pânză curată înmuiată în soluție (zeamă) de aciboric. Pentru rănilile atinse de noroi, sau pricinuite de obiecte care au stat pe pământ, în gunoai etc., pe lângă spălarea cu spirt, sau cu tinctură de iod, e nevoie și de o injecție cu ser antitenanic, ca să se înlătore astfel tetanosul, sau falcarija. Primejdia tetanosului e destul de mare, în asemenea cazuri, așa încât cel rănit trebuie dus neapărat la doctor să-i facă injecția.

IN LARGUL CÂMPULUI DIN ZORI DE ZI ȘI PÂNĂ 'N SEARĂ

POMII ȘI ALBINELE

Colțul gospodinei

O îndeletnicire folositoare

În cei din urmă doi ani, mai mult ca oricând, gospodarii s'au putut încredința cât de frumoase câștiguri aduce creșterea păsărilor. Din cauza restrângerii tăierii vitelor și a greutății de a găsi altă hrană, populația — mai ales cea dela orașe — s'a hrănit cu carne de pasăre și cu ouă. A fost de mirare, de unde ieșeau milioane de păsări, în fiecare săptămână. La București, toată iarna, până la Paști, prăvăliile erau încărcate de păsări și de ouă, încât, dela o vreme prețurile începuseră să scadă. Pe iarnă prețurile au fost 200—220 lei kg. de păsări tăiate și 14—12—10 lei oul. Și nu au scăzut sub 160 lei kg. de păsări și 8 lei oul de găină. Azi prețul păsărilor este îndoit cu toate că au ieșit la vânzare puși din anul acesta iar al ouălor este de 16 lei bucată, pentru cele de ladă și 13 bucată, pentru cele proaspete.

Fără de acest prețuri, crescătorii s'au lăcomit; au luat găina și oul dela gura copilului și le-au vândut. Fapt este că numai cu banii luași pe păsări și pe ouă mulți crescători au împlinit toate nevoile gospodăriei și ale familiei.

Nu vindeți găinele tinere

Vom avea anul acesta mai puține ouă pentru că numărul găinilor ouătoare este mic. Dar aceasta trebuie să învețe pe gospodari să nu vândă decât cocoșii — și pe aceștia numai la toamnă și la iarnă, când vor fi mari și grași — și să oprească toate puicile, care vor oua anul viitor. Dacă păstrăm regula de a nu vinde găinile decât în al treilea an, vom avea totdeauna destule găini ouătoare și destule ouă iar găinile bătrâne, bune de vânzare sau de tăiat.

Creșterea păsărilor privește economia românească nu ca inventar — pentru că el se deosebește dela o lună la alta — ci ca puțină de producere. Și creșterea păsărilor este ramura agricolă cu cea mai mare putere de producere. O găină poate scoate până la 60 de pui, o găscă 30—36, o curcă la fel.

Pentru a mări trainicia sacilor

Prin mijlocul următor izbutim să facem sacii, frânghiile, plasa, pânzele groase de in și de cânepă să dureze vreme îndelungată. Punem un kilogram de coajă de stejar (de tăbăcit) în 14 litri de apă fierbinte și și miem apoi în ea sacii. După o zi și o noapte, îi scoatem, îi clătim cu apă curată și îi uscăm. În felul acesta facem nu numai ca firele pânzei să nu putrezească ci să și devină mai trainice.

Cum să păstrează carnea proaspătă

Sunt mai multe mijloace de a păstra câteva zile carnea proaspătă fără să se strice. Noi le vom arăta aci numai pe acelea pe care le poate folosi săteanca.

1. Se scufundă carnea în apă fierbinte și se ține cât numeri până la zece. Apoi se scoate, se usucă cu o cârpă curată și se scufundă într'un vas cu oțet tare, subțiat cu apă (tot cât numeri până la zece). În fine după ce se scoate și se usucă cu cârpa, se scufundă într'o apă sărată bine. (Aci se ține cât numeri până la 100).

2. Într'un vas de lemn se pune o parte de oțet și două părți apă.

Se scufundă carnea și se ține cât numeri până la zece. Apoi se scoate, se lasă să se svânte puțin și se scufundă a doua oară. Și tot așa a treia oară.

Aceasta se face într'o cameră caldă (sau oțetul să fie puțin cald), pentru că grăsimea cărnii să se înmoaie.

3. Se învește carnea într'o pânză îndoită și înmuiată în oțet și o ținem la loc răcoros, înmuind în fiecare zi pânza, ca să nu fie uscată.

4. Se acopere carnea cu praf de cărbuni de lemn, pisați. Când o folosim, o spălăm bine, în câteva ape.

albinele la rodirea pomilor. El a semănat trifoiu și rapiță în jurul stupinei și când aceste plante au început să înflorească, a acoperit câteva flori cu o pânză subțire și rară, ca albinele să nu poată ajunge la ele. A numărat apoi semința ce a legat în florile acoperite și pe cea din florile neacoperite, cari au putut fi cercetate de albine pentru ca să sugă miere. În 20 de gogoși de trifoiu ale căror flori au rămas neacoperite, a găsit 2290 de semințe, iar din 20 de gogoși acoperite, abia în 6 a găsit puține semințe, 14 gogoși au rămas seci, fără nici un rod.

În anul 1926 s'a făcut și în America o încercare cu 3 meri de aceeași mărime. Unul a fost acoperit în timpul înfloririi cu o pânză rară, ca albinele să nu se poată apropia de flori, iar ceilalți doi au fost lăsați descoperiți, spre a putea fi cercetați de albine. La rodire, mărul acoperit a dat 20 kgr. de mere, iar ceilalți doi au dat 160 și 200 kgr. mere.

Incercări interesante în America

Și economii noștri au băgat de seamă, că trifoiul, la coasa întâi, dă mai puțină semință decât la coasa a doua. Pricina este, că trifoiul crescut după coasa întâi e mult mai cercetat de albine și astfel dă și roada mai bogată.

Sunt, mai ales în America, oameni cari au livezi de sute de hectare cu tot felul de pomi. Ei cunosc folosul ce-l aduc albinele pentru rodirea pomilor și dacă nu pot să se îndeletnicească și cu creșterea albinelor, închiriază stupi, pe cari îi împrăștie în toată livada, pentru ca nici o floare să nu rămână necercetată de albine.

Învățații au socotit, că folosul ce-l aduc albinele la rodirea pomilor întrece de zece ori câștigul din mierea și ceara ei.

Deaceia ori unde avem o grădină cu pomi, să așezăm și câți-va stupi.

Pomii fără stupi sunt o avere fără folos. Nu rodesc și nu dau nici un câștig.

Nu-i îndeletnicire mai plăcută decât pământul și stupăritul. Să le îmbinăm amândouă și traiul ne va fi și mai ușor și mai plin iar viața cu mai puține griji.

ION POPU - CÂMPEANU

Sfaturi pentru cultivatorii viței de vie

Ploile dese urmate de călduri, sunt cele mai priincioase pentru dezvoltarea manei la vița de vie.

Deși timpul nu este înaintat totuși, față de vremea umedă cu călduri și de încunoștiințările date de unele stațiuni din țară, sfătuim podgorenii ca, să înceapă stropitul viilor.

La viile din șesuri, poale de deal sau cele adăpostite, unde frunza a crescut și este mare, stropitul a putut începe chiar de Luni 17 Maiu.

În regiunile de miazănoapte mai reci, sau în viile unde ochii au dat mai rar și greu și frunza este mică, deci puțin dezvoltată, stropitul se mai poate amâna.

Cantitatea de sulfat de cupru (piatră vânăță) de care dispunem anul acesta este foarte redusă (28—30 kgr. la hectar pentru întregul an).

În mod cu totul stăruitor, sfătuim podgorenii să facă cea mai mare economie de piatră vânăță, întrebându-se numai atât cât e trebuincios.

CUM SE PREGATEȘTE ZIAMA DE STROPIT

Cantitatea ce se întrebuițează acum la primul stropit este de 0,250—0,300 kgr. piatră vânăță și 0,120—0,150 kgr. alaun (piatră acră) la sufa de litri de apă.

Var se pune sub formă de apă de var sau lapte de var mult subțiat, până când s'a amestecat bine, hârtia albă de fenolftalină prinde o culoare roză, ca floarea de piersic.

Fiindcă frunzele sunt destul de mari la această

stropire, se întrebuițează circa 300—500 litri soluție, ceace ar reprezenta 0,900—1,500 kgr. piatră vânăță și 0,600—0,700 kgr. alaun (piatră acră).

Deci, nu întrebuițați mai mult, căci o să trebuiască pentru al doilea stropit, care sunt cele mai importante și de care atârână rodul.

Pentru al doilea stropit, care se va da între 28 Maiu și 5 Iunie, precum și pentru celelalte tratamente, se vor da la timp îndrumările trebuincioase.

Ținem să arătăm că fiecare podgorean are dreptul să primească 28—30 kgr. sulfat de cupru la hectar.

Cantitatea ce li se dă, se socotește în contul aceleia ce are de primit, iar nu pe stropiri.

Cum putem împrieteni vitele

Vi s'a întâmplat, nu odată, dragi gospodari, să nu aflați chip de a împrieteni pe una din vitele adusă din târg, cu una ce o aveți în grajd. Ba de multeori cele mai slabe și neajutorate se tem chiar de a se apropia de iesle de teama să nu fie alungate de nă-răvașa de alături.

După multă bătaie de cap — unii crescători de vite, au reușit să iscodească leacul. Pentru a scăpa de acest rău se recomandă spălarea vitelor slabe și fricoase, cu spirt pe cap și pe gât. Doar se știe că și omul, când este afumat numai un pic, prinde curaj și nu se mai teme prea mult. Deaceia, a încerca și la vite, nu strică.

Sub steaua ciobanului

La început de lucru

Bine sau mai rău, după om și noroc, oierii au lăsat în urmă încă o iarnă și sunt în preajma unei noi veri. Se pregătesc toți pentru seceratul recoltei, cu care dragile lor oițe le răsplătesc grija, pe care stăpânii le-au purtat-o în tot timpul iernii.

Cantitatea și calitatea recoltei stă în strânsă legătură, cum firește este, cu grija și hrana pe care oierii le-au dat oilor lor.

Cei, cari au stat pe lângă ele, cum se cere oierului, înfruntând toate greutățile iernii și le-au hrănit cum trebuie, au miei buni și își vor umple magaziiile cu lână și brânză, produse, azi și totdeauna foarte căutate și destul de bine plătite.

Oierii, cari din orice motive n'au văzut sau n'au putut vedea de ele, vor trebui să se mulțumească cu miei de calitate inferioară și produse mai puține.

Ai dat oilor hrană, îți dau și ele produse; nu le-ai dat, nici ele nu dau; este adevărul, care se repetă de când sunt oi și oieri.

Cu trecerea iernii scad și multe din grijile apăsătoare ale oierilor; povara se ușurează și frunțile se mai descrețesc.

Odată cu deschiderea strungilor și a stânilor începe munca de harnice albine, pentru multe dintre femeile și fetele oierilor, care au gingașa datorință de a prelucra laptele în brânzeturi de cea mai aleasă calitate.

Unelte de lucru și vasele sunt aduse din nou în stăna părăsită, de unde au fost bine puse sau ascunse în toamnă.

Gălețile, troicile, putinile, căldările, bădanele, șteandurile sunt spălate și așezate la locul lor în celarul curățit și cu gust aranjat.

Stăna își recapătă viața oierească veselă și celarul înfățișarea de atelier intrat în funcțiune.

De aci o să pornească în curând spre sate și orașe, puși în desagi și încărcăți pe cai, burdufii de brânză sau putinile cu brânză de Brăila, untul și celelalte produse mult așteptate de consumatori.

Mândria moștenită din moși strămoși a fiecărui oier și a fiecărei băcițe este să facă brânză curată și bună pentru a mulțumi gustul consumatorilor și

în acest mod a adăuga noi cuvinte de laudă la bunul nume al oierilor.

Nici unul nu vrea să-i roșească obrazul în fața celui, care cu încredere i-a cumpărat din marfă.

Brânza de calitate depinde de sigur de multe condițiuni, prea bine cunoscute oierilor: iarbă, timp, priceperea baciului sau a băciței și starea de curățenie a vaselor.

Stăna să fie atelier de lucru în care totul să fie la locul său, cu gust aranjat și în care să strălucească de curățenie dela om până la cel mai puțin însemnat obiect și nu un depozit în care să stăpânească neorânduiala și lipsa de curățenie, care respinge în loc să atragă și desguștă în loc să placă.

Aranjamentul cu gust și curățenia întărește convingerea consumatorilor în calitatea produselor oierești și mărește cererea, condiție, pe care nu le este permis oierilor să o neglijeze în interesul viitorului profesiei lor, căci dacă azi în timp de război consu-

matorii sunt la dispoziția producătorilor, va veni vremea când producătorii vor fi din nou la dispoziția consumatorilor și atunci reclama bună câștigată azi va fi de mare folos oierilor.

Precum nici unuia dintre noi nu-i convine să-și dea banul câștigat prin muncă pe mărfuri de proastă calitate, la fel să nu cerem consumatorilor să fie mulțumiți cu orice brânză, la pregătirea căreia s'au avut în vedere numai cantitatea și s'a nesocotit complet calitatea, curățenia și ambalajul.

Fiecare oier să se conducă după principiul: bine a cumpărat odată dela mine să cumpere în fiecare an convins fiind de calitatea superioară a mărfii.

La început de muncă îndemn oierii, în interesul propriu și al oieritului românesc să urmeze întocmai și până la un sfârșit date cu cel mai curat gând de propășire oierească.

NICOLAE MUNTEAN

Prețul pieilor de oi

Printr-o decizie a ministerului economiei naționale s'au stabilit pentru pieile provenite din tăierea ovinelor în anul 1943, următoarele prețuri:

Piei de miel cuțitele unui și doi, în greutatea pe bucată până la 1.200 grame în stare crudă și până la 800 grame în stare sărată și uscată, fără osul dela picioare: piei cu lână țurcană, bucata 200 Lei; piei cu lână țigaie, bucata 350 Lei.

Piei de miel cuțitul trei, în greutate mijlocie pe bucată dela 1.201—1.500 grame în stare crudă și dela 801—1.200 grame în stare sărată și uscată, fără osul dela picioare; piei cu lână țurcană, bucata 370 Lei; piei cu lână țigaie, bucata 420 Lei.

Piei de cârlan de orice categorie, în greutate medie pe bucată dela 1.501—2.500 grame în stare crudă și dela 1.201—2.000 grame în stare sărată și uscată, fără osul dela picioare, bucata 480 Lei.

Piei de oi și berbeci în greutate pe bucată de peste 2.500 grame în stare crudă și peste 2.000 grame în stare sărată și uscată, fără osul dela picioare; piei cu lână țurcană, bucata 640 Lei; piei cu lână țigaie, bucata 700 Lei.

Piei de oi cu lână tunsă și crescută, la care nu se cunosc urmele de foarfeci și având lungimea firului între 3—5 cm., bucata 450 Lei.

Piei de oi tunsori (cergi), la care se cunosc urmele de foarfeci și având lungimea firului sub 3 cm., bucata 280 Lei; piei de cârlan cu lână tunsă (cergi), bucata 140 Lei.

Prețurile stabilite mai sus se înțeleg loco magazia producătorului sau deținătorului sub orice titlu, în care se cuprinde toate taxele, afară de impozitul excepțional de 5 la sută pentru apărarea țării și timbrul de factură de 1 la sută.

Inștiințare pentru oieri

Aducem pe această cale la cunoștința d-lor președinți, că am rugat administrația „Foii Poporului” să trimită pe adresele reuniunilor noastre câte un anușor număr din fiecare Foate, pe care d-nii președinți vor binevol a le distribui spre a fi citite de oierii din comună, membri ai reuniunii.

Rugăm stăruitor pe toți oierii să-și aboneze „Foia Poporului”, deoarece numărul de probă nu va continua a se trimite mult.

Suntem convinși că oierii vor aprecia după merite bunăvoința cu care conducătorii „Astrei” și ai „Foii Poporului” au îmbrățișat cauza oierească, punându-ne la dispoziție „Coțul oierilor” prin care să ținem și adâncim legăturile dintre noi, și drept urmare fiecărui oier își va abona „Foia Poporului”, ajutând-o astfel să-și realizeze scopul românesc pentru care a răsunat.

N. M.

Rugăm pe foștii colaboratori ai revistei „Stăna”, și pe alți domni, cari prin scrisul lor doresc să ajute cauza oierească să trimită articolele pentru „Coțul oierilor” la U. O., care le va trimite spre publicare.

N. M.

FOIȘOARĂ

Bătrânii

Pe bătrânul Hurlup l'a prins războiul cu trei feciori la casă, voinici ca trei brazi. Pe cel mare se pregăteau, să-l însoare. Ii și aleseră mireasa. Au rămas numai, să se înțeleagă asupra zestrei fetei și să hotărăască ziua cununiei. Al doilea își făcea armata, într'un regiment de artilerie. Cel mic își aștepta rândul la recrutarea din acel an. Bătrânul Hurlup era mândru de flăcăii lui și mulțumit, că i s'au mai ușurat povarile. Umbla de colo până dincolo, cu luleaua între dinți. Mai mult poruncind și sfătuind, decât ostendind. Dar într-o zi căzu, ca un trăznet din senin, vestea de războiu. Hurlup, care știa ce-i războiul, căci gustase din cel de-acum douăzeci și ceva de ani, se cutremură, gândind, că ar putea rămâne fără sprijin, acum, la bătrânețe când se obicinuiseră cu binele și odihna.

— „Să vezi, Mărie”, — îi zise soției, într-o zi, — „de se adevărește svonul, ni-i duce pe toți trei, de-odată, ca și cum n'ar fi ai noștri”. Și din acel moment l'au năpădit gândurile.

Lelea Mărie, — fire și minte de femeie, — ce putea răspunde? S'a pus pe plâns și pe sughițuri: că ea nu și-i lasă pe toți trei, c'a mai fi o lege'n lume, că din trei, trebuie să-i lase cel puțin pe unul acasă, că vor mai fi și alții, că... Dar, Doamne, ce nu știe spune o mamă, când e să se despartă de copiii ei?

Și cine e acela, care poate osândi jelanii unui suflet de mamă, când numai ea știe, cum și-i i-a crescut, câte ceasuri de nesomn a petrecut în jurul lor, pân' și i-a văzut mari?

Și svonul s'a adevărit mai iute, decât și-ar fi putut cineva închipui. Războiul s'a început. Numai era svon, ci adevăr întreg. Cei chemați plecau fără să-și mai poată lua rămas bun dela cei pe cari îi lăsa acasă. Nu-i puteau, opri lacrimile mamelor și ale soțiilor, nici plânsul copiilor și nici rugile bătrânilor. Oamenii știau ce e ordinul, în caz de războiu și ce pedeapsă așteaptă pe cei întârziți. În fiecare zi pleca cineva din sat. Cu fiecare tren, ce trecea, pe la marginea satului, se împuținau sufletele, dar se nmulțeau îngrijorările.

Feciorul cel mare, a lui Hurlup, a trebuit să plece cu cei dintâi. Și a plecat, vesel, cu tot plânsul ca după mort al mamei. Băiatul mijlociu, fiind activ, la îndemâna țării, era poate în foc. Pe cel mai mic l'au recrutat, apoi l'au incorporat, ca'n galop, între hohotele de plâns ale părinților.

În șase luni vârtoarea războiului a înghițit pe cei trei feciori ai lui Hurlup, ca și când n'ar fi fost pe lume.

Acum, biata mamă, nu mai blastă războiul, nici nu se mai ia la ceartă, — în gând și vis — cu cei cari i i-au dus, ci ziua și noaptea se roagă lui Dumnezeu, să ajute oastei țării, să iese biruitoare asupra dușmanului și să-i aducă acasă pe copiii ei, întregi, sănătoși și învingători. Plânsul însă nu și l-a

putut înăbuși, cătuși de puțin. Plâns și rugă, rugă și plâns îi sunt zilele și nopțile.

Bătrânul însă a trebuit să se apuce din nou de muncă grea. Povara ce-o descărcase de pe umeri, se cerea luată iar sus. A mers greu. Dar ce nu poate omul la strămtorări. La început mai fără spor, mai târziu tot se cunoștea ceva în urma lui. Cum zicea și el „dacă nu le fac, cum trebuie, le înod cel puțin.”

Numai când îl apucă dorul de copii se zăpăcește rău, bătrânul. Iși perde tot cumpătul. Stă uitat, vreme lungă, răzimat în portița surii, ori în ușa grajdului, și sfredelește cu ochii depărtările, ca și cum ar vedea pe cineva, undeva, departe, într'un loc anumit. Iși vede cu închipuirea copiii.

Uneori ese în poartă. Se uită lung în susul și josul uliții, ca și cum ar aștepta pe cineva, venind.

Dacă vre-un trecător sau vecin îl întreabă, pe cine așteaptă, răspunde, ca trezit din somn:

— „Pe cine s'aștept?... Pe nime... Ai mei, nu vin încă... Is tineri... I-or ținea pân' or găta cu dușmanul”. Și se 'ntoarce iar la lucrul, pe care l-a lăsat din mână.

În curtea bătrânului Hurlup, lucrurile merg. Dar merg încet. Plugul e scos de sub șopron. Carul e uns. Gunoii e risipit pe câmp. Vitele, adevărat, mai puțin țesălate. Mai slab îngrijite. Dar sunt în număr. N'a înstreinat nici un cap, din ele. Pe câte le-a avut la plecarea băieților, pe atâtea le are și azi.

Numai cazurile de tihnă ale bătrânului și nopțile de odihnă ale mamei s'au împuținat. Au crescut și

"Astra" și românii de peste hotare

Aflăm cu multă bucurie că asociația culturală "Astra" a românilor din Banatul fost jugoslav a reușit să organizeze la Vârșeț o reușită serbare, închinată muzicului național de 10 Maiu. Autoritățile germane au dat cuvenita autorizație „Astrei”, ca împreună cu numitul cor dela Oravița să prilejuiască vârșețenilor o zi de mare înălțare sufletească. Serbarea a fost înecuvântată printr-o slujbă religioasă ce s'a oficiat în biserica ortodoxă a Vârșețului de către preoții bătrâni. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de corul celor 55 persoane dela Oravița. După slujba religioasă, s'a ținut în Parcul orașenesc al Vârșețului, o adunarea generală a Despărțământului de plasă "Astra".

Românii din Vârșeț și-au exprimat și cu acest prilej mulțumirile și recunoștința lor pentru „Astra”, care își caută neamul chiar și peste granițele actuale.

Știri economice din Săliște

În sala Școlii primare din localitate, s'a ținut adunarea generală a Institutului de Credit și Economii Cassa de Păstrare.

Din raportul general se desprinde concursul larg dat de Onor. Banca Națională a României, împreună cu conducătorii Băncii „Albina” din Sibiu și Banca Centrală pentru Industrie și Comerț Cluj-Turda.

Se aduc de asemenea mulțumiri D-lui P. Drăghici, consilier ministerial în retraegre, care a avut un rol foarte important în refacerea Institutului. Cu toată înțelegerea patriarhală — 86 de ani — n'a pregetat o clipă, pentru a-și putea ajunge scopul urmărit de atâția ani. Nu mai puțin se aduc mulțumiri D-lui Dumitru Bârsan, Directorul Sucursalei „Albina” din București, precum și tuturor binevoitorilor și sprijinitorilor.

Se aprobă în unanimitate raportul Consiliului de Administrație, Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe anul de gestiune 1942, dându-se în același timp și cuvenita descărcare consiliilor (adm. și cenzori).

În urma acestei hotărâri luate nădăjduim că Institutul de Credit și Economii Cassa de Păstrare din Săliște se găsește pe drumul cel bun.

N. P.

Cugetări

*Nu uitați, că în viață omul nu trebuie să ceară
merci decât dela munca lui, iar nu dela întâmplare.*

Andersen

*Până acum țările cele mai bogate erau ucelea
unde natura era mai binefăcătoare; azi bogăția este
în țările unde oamenii sunt mai activi.*

Bukie

S-au înmulțit în schimb cele ale osteneților. Ale gândurilor, pentru cei duși.

Pe toate le-ar mai împăca bătrânul, numai plânsul Mariei nu-l poate domoli. N'are ce-i face, să tacă. Să-și mai înghită plânsul în ea. Și asta îl supără rău pe Hurlup, căruia nu i-a plăcut oamenii văicăreți și plângăreți. O și spunea adeseori: de cât la o înmormântare, mai bine la zece oștepe.

Înzădar, că mama, tot mamă rămâne. Ori îi stâmpăra focul inimii, cum dorește, ori dă-i pace, să și-l asigură singură, cum știe și cum poate. Și Maria nu știe alta, decât să verse lacrimi:

— „Copiii mei și dragii mei!... Dragii mei, copiii mei! Când vă voi vedea? Când mă veți vedea? Ce faceți? Pe unde sunteți?”

Și asta într-o zi ca'n cealaltă. De dimineața până seara. Și de seara până dimineața. Trează, și în vis.

Bătrânului îi e moartea, când o aude. De aceea sfuge din casă, să uite. E mai mult pe-afară, pe la treburi.

Câte-odată încearcă s'o îmbuneze. O ia cu binișorul. Alteori o muștră mai aspru:

— „Mai taci, tu, muiere slabă, ce ești! Doar încă nu-s morți. Și nu-s numai ai noștri pe-acolo... Li toată lumea... Că dacă-i bătaie, ce să-i faci? Trebuie să te bați... Noi ne batem pe-acasă cu necazurile, ei să bat cu dușmanii. Așa-i în bătaie. Se mișcă lumea 'ntreagă. Numai voi, muierele, vă ba-

teți voi pe voi, cu pumnii 'n piept. În loc să luați lucrul de piept... Că cine să ni-l facă, dacă nu noi?

Snoave

LA ȘCOALA

Învățătorul: Măi Ionică să-mi spui tu mie: dacă 10 oi au mâncat două căpițe de fân, 20 de oi câte căpițe vor mânca?

Ionel: Păi, de, domnule învățător, după cum e și oaia: una mănâncă mai mult, alta mai puțin...

ERA DAR NU NE DA

Doi țigani se întorceau flămânzi dela târg...

— „Măi, — grăi unul dintre dâșii, — bună ar fi acuma brânza pe care o gustaserăm în târg.

— De! — îi răspunse, oftând celalalt — bună ar fi de bună, dar nu știi că ustura.

— Ustura că nu era.

— Ba era dar nu ne da.

Scânteii din amnar

■ La însurat și la spânzurat să nu dai nimănu sfat.

■ Adam a mușcat din măr, fiindcă îi lipsea cucuțitul.

■ Pe pământ nu căuta ingeri, că dai de draci.

□ Decât boer în genunchi, mai bine sărac în picioare.

□ Boii se leagă cu funia, oamenii cu cuvântul.

□ Nu este om care să nu iubească libertatea; numai că omul cu dreptate cere libertate pentru toți, iar cel nedrept — numai pentru sine.

□ Acolo unde înlăuntrul țării domnește robia, acolo degrabă va veni și robia dinafară.

□ Cea mai grozavă tiranie este aceea care vine în numele legii și cu steagul dreptății.

Curiozități

■ O jumătate kg. plută (din care se fac dopurile pentru sticlă) ține un om de 60 kgr. deasupra apei ca să nu se înece.

■ 150 cutremure într-o singură zi. Asta s'a întâmplat în America de Mijloc (Mexic). Locuitorii orașelor părăsind locuințele, numărul morților și răniților nu este mare.

■ Pământul în schimb, are o căldură mult mai redusă. Astfel nici n'am mai putea trăi pe el. Cu cât ne afundăm însă în pânțele pământului, cu atât căldura crește. S'a făcut socoteala că la fiecare 35 metri adâncime, căldura crește cu un grad. La șaptezeci km. adâncime, fierbințeala e de două mii grade.

S'AU IMPLINIT anul acesta 350 ani dela aduce-rea cartofului în Europa. A fost adus din America (țara Peru) de către doi călugări spanioli. Astăzi au ajuns binecuvântata pâine a săracului și chiar și a bogatului.

Se va sfârși și bătaia asta odată. Și se va pune pace. Și va fi iar bine 'n lume. Așa cum o mai fost. Atunci poate, dacă ești vrednică, îi vei vedea pe toți trei. Poate numai pe doi... Din trei, se va întoarce unul. Acesta ne va spune ce-a fost pe-acolo... Noi îi vom spune ce s'a întâmplat pe-acasă. C'asa-i bătaia... Doar tu ști. Te-am lăsat, acum sunt douăzeci și atâția de ani, cu două suflete mici acasă: unul se ținea de poală, altul în leagăn. Eu m'am dus... C'o trebuit să mă duc... Cum a trebuit să plece și-ai noștri. Și am fost dus patru ani încheiați. Eu m'am bătut cu oameni, tu te-ai luptat cu necazurile și greutățile. Și le-ai biruit. Când m'am întors acasă, le-am găsit toate, cum le-am lăsat: în bună rânduială. Copiii răsăriți, pe tine sdravănă și cuminte. Nu-i așa, Mario!?

Vorbele bătrânului Hurlup, au fost când aspre, a ceartă, când moi și dulci ca trecute printr'un fagure de miere. Și fiindcă după atâta osteneală dorea și el un cuvânt de răspuns dela tovarăsa lui de viață, aceasta i l-a dat printre sughițuri:

— „Una e să fi soție și alta e să fi mamă. Durerea celei dintâi nu poate fi atât de mare și grea, ca durerea celei din urmă. Și gândește-te, că inima mea plânge după trei... Atunci am plâns un bărbat. Acum? Plâng după trei copii...”

Mai mult n'a avut putere să răspundă. A înecat-o plânsul. Și pentru întâia oară a plâns și bătrânul Hurlup, alături de ea.

Ce să-i faci? Dacă așa-i inima de părinte.

PETREA DASCAEUL

Din trecutul Reuniunii meseriașilor sibieni

Printre meseriașii generației prezente se vor găsi din aceia cari nu vor crede, ori nu vor putea să înțeleagă, că Reuniunea meseriașilor din zilele noastre a pornit să-și croiască drum spre istorie și menirea sa cu nu mai mult de 28 sodali și 2 măeștri români, cărmuți fiind de un slujitor al Bisericii străbune și înflăcărat român: Nicolae Cristea. Reuniunea se găsea, din primul ceas, sub patronajul și oblăduirea aceluia ce intruchipa vreri neîmplinite și despica drumuri noi de viață poporului român ardelean: Andreiu Șaguna.

„Reuniunea sodalilor români din Sibiu” înființată la anul 1867, sub conducerea ca președinte a rectorului Nicolae Colan — P. Sf. Episcop dela Cluj — în anul 1924 se modifică și augmentează statutele luând numirea de: „Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu”.

După înființarea dela anul 1867 a Reuniunii sodalilor, s'au înființat asemenea Reuniuni de meseriași aproape în toate centrele din Ardeal, la sate și orașe: Brașov, Blaj, Năsăud, ș. a.

Micul mănunchiu de meseriași — de acum 76 de ani — cu sufletul călăuzit și cu o voință rară — întâmpinați de greutăți multe, înscriu prima pagină din istoria Reuniunii, aci în Sibiu nenumăratelor frământări naționale.

În această pagină vom afla adevăratul scop, și năzuințele curate ce s'au pus la baza Reuniunii, iar meseriașii generației noastre și a celei viitoare, vor putea cunoaște că de abia la 1867 se putea vorbi, de formarea păturii de mijloc în sânul neamului nostru.

Prin această Reuniune și pentru întâia dată, meseriașii români pășesc pe teren la muncă spre împliniri de fapte. Lupta aprigă a descătuserii de sub lanțurile robiei își avea un culcuș bun în Reuniunea meseriașilor, iar candelă ideii naționale stătea mereu aprinsă.

Dacă vom încerca să urcăm treptile Reuniunii meseriașilor din zilele noastre, cu siguranță găsim aprinsă aceeași candelă. Arhiva de vreme îndelungată, ne va cânta troparul celor ce au aprins candelă și au pus tot timpul untdelemn curat în ea, iar pereții ne glăsuiesc despre toți aceia ce și-au legat sufletul de Reuniune, înțelegându-i rostul.

Tot în arhiva îmbătrânită a Reuniunii, se găsesc cuprinse toate faptele, toată truda depusă și munca de fiecare zi a aceluia ce vreme îndelungată numai au clădit pe fundamentul trainic așezat de cei 30 meseriași. Fundament schițat după hrisovul legilor străbune întru păstrarea credinței, limbei și portului, datinilor și vieții curate românești, precum și însușirea culturii atât de necesare sufletului.

TRAIAN CHIRILĂ

Ultimul termen pentru înființarea registrului special

Intrucât unii meseriași, cari în urma modificării aduse legii impozitului pe lux și cifra de afaceri din 1 Aprilie 1943, au devenit impozabili, nu s'au conformat dispozițiilor art. 18 din lege, de a-și înființa imediat registrul special, pe baza căruia să achite impozitul pe cifra de afaceri, sunt încunostiți că, Ministerul de Finanțe a stabilit un ultim termen până la data de 15 Iunie, pentru intrarea în legalitate, prin înființarea registrului special în care să se treacă toate operațiunile făcute dela data de 1 Aprilie 1943.

Samarineanca

*Credeal că ești din neam spurcat
— Cum jidanii au învățat —
Și greu cu vorba te-ai mirat
Când apă rece din izvor
Prea dulcele Mântuitor
Cerutu-ți-a să-și potolească
Arsura sete-i pământescă.
Vorbind cu tine-a arătat
Că nici un neam nu-l lepădat
Ci toate-s de încreștinat;
Că tuturora, ca și fie,
El e izvor de apă vie,
Vindecător de orice rău,
Stăpân preabun și Dumnezeu;
Că neamurile lumii, toate,
Numai cuvântul Lui le poate
Pe calea vieții îndrepta
Cu sfântă 'nvățătura Sa.*

S. Voicu

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

Cercul cultural „Avram Iancu“ din Războieni

Comuna Războieni este așezată în nemijlocita apropiere a unei gări cu acelaș nume pe linia ferată Teiuș-Câmpia Turzii.

Ea nu are mai mult ca 1000 de suflete. Castelul dela marginea satului, implântat impunător între brazi și copaci, arată limpe, chiar dela prima căutură de ochi, că această așezare în trecut a trebuit să fie una din acele colonii de iobagi români, care, fuseseră sortiți să trudească greu în țarina nemeșească.

Dar azi castelul stă părăsit și se ruinează, iar satul înfloreste cu avânt spre viață nouă. O vezi aceasta după căsuțele curate și gospodăriile ordonate care te întâmpină. Ici-colo, clădirile au front mai larg și proporții mai mari. Așa este cazul cu puterica clădire în roșu, viitorul dispensar și baie comunală, care își așteaptă, cu nerăbdare, desăvârșirea.

După câțiva pași făcuți înainte, dai cu ochii de o tablă frumos vopsită, cu inscripția Cercului Cultural al Astrei. Faptul acesta este o primă noutate, pe care rar o întâlnești aiurea, în satele din această regiune.

În încăperea mică, dar curată, a Cercului, găsești puține dar prețioase lucruri: portretele familiei regale, masă, scaune, un dulap-biblioteca cu un bun braț de cărți, registrul despre evidența membrilor și a cititorilor.

Văzând acest mic altar de muncă închinată Astrei, îți dai numai decât seamă de sufletul care se depune în această comună pe ogor bun.

Dar stând de vorbă cu harnicul și inimosul președinte al Cercului, care totuși este prea modest și numai cu sfială îți dă informații numai din gura

dlui inspector pensionar R. Tritean afli și alte lucruri îmbucurătoare. Anume, Cercul ține conferințe impregnate cu șezători tot din două în două săptămâni, are înscriși peste 100 de membrii localnici, a organizat anul acesta un foarte reușit curs de gospodărie și puericultură, pe care l'au urmat timp de o lună, între 1-3 Martie, 27 de fete din comună.

Dar Cercul are și 110.000 lei numerar, fond de construcție pentru ridicarea Casei Culturale a Astrei, pe care dl. Triteanu o vede, o visează și o va și realiza, cu siguranță. Bani s'au strâns din cotizațiile membrilor și din donațiile acelor tii ai comunei, pe care vrednicia și soarta bună i-a așezat în slujbe însemnate. Așa dar, aceasta este zestrea Cercului Cultural din Războieni, agonisită în abia doi ani numai. Dl. Triteanu are poate dreptate când spune, că realizările sunt încă modeste. Dar când te gândești că împlinirile arătaie sunt rodul unor osteneți neordonate de nimeni, lucrurile capătă o măsură și înfățișare care îți înviorează sufletul și-ți întăresc nădejdea în viitorul neamului și al Astrei.

Cei din Războieni au înțeles dator a cea mare a neamului nostru de azi, de a muncii în strânsă armonie, din îndemn propriu, pentru așezarea unor vetre de lumină nouă în viața satului, neașteptând ca totul să se facă din afară, prin intervenția Statului.

Spre casă, mult timp a stăruit în mine întrebarea: Ce viitor stră ucit ar avea acest neam românesc, dacă fiecare sct și-ar găsi în conducător, așa cum este președintele Cercului nostru Cultural din Războieni, dl. Triteanu.

EUGEN HULEA

Războiul nostru

Ursita mașteră ne-a așezat între mulți dușmani. Dar când ne gândim la belșugul pământului, la „codrii verzi de brad“, la „holdele de aur“, la „munții noștri“, la Dunărea bătrână, în vecinătatea Mării Negre, ni-se pare că aici ni-s'a hărăzit cea mai norocoasă ursită.

Pentru a ne păstra comorile de aici trebuie să luăm parte la toate războiele mari cari se declară în Europa.

Am vrut noi războiul? Războiul ni-s'a impus. Basarabia Nordul Bucovinei ne-au fost smulse de bolșevici într'un mod neîntâlnit în istorie. După prăbușirea graniței de răsărit a venit cea dela sud și dure-roasa retragere dela Apus.

Dușmanii nu erau mulțumiți. Își pregăteau înaintarea și mai adânc.

Puteam noi privi după prăbușirea granițelor, însuși prăbușirea noastră politică?

Am fost călcați pe cap fără ca să mușcăm. Am trecut prin pățania unui șarpe din fabula lui Esop.

Se spune că un șarpe s'a hotărât să nu semene cu ceilalți șerpi. A hotărât să fie blând și să nu muște nici un dușman. Dar într'o bună zi, șarpele cu capul turtit de călcăiele trecătorilor și cu corpul tot răni s'a prezentat în fața lui Dumnezeu cu următoarea reclamație. Doamne m'am hotărât să fiu bun și să nu mușc nici un trecător și uite ce s'a ales de capul și de corpul meu. Toți trecătorii m'au strivit sub picioare fără pic de milă. Doamne dă-mi un sfat ce să fec?

Iar Dumnezeu i-a spus:

Du-te din nou la cuibul tău și pe primul trecător, care trece și mai pune piciorul pe capul sau pe corpul tău să-l muști sdravăn.

Șarpele s'a executat.

Primul îndrăzneț care a cutezat să-l chinue din nou a cunoscut mușcătura șarpelui. Acesta a dat alarma în lung și în lat că șarpele cel blând și de care și-au băfut joc toți... mușcă. Lumea îngrozită n'a mai călcat potecul din apropierea șarpelui. Mușcătura i-a în-

fricoșat pe toți. Șarpele s'a făcut sănătos și nu-l mai conturbă nimeni. Mușcătura l-a scăpat dela pieire.

Neamul românesc n'a avut până acum nici un războiu cu poporul rusesc. Dar acest popor a călcat peste trupul țării noastre de alătea ori. Blândețea noastră în loc să-l facă milos îl îndârjea în ură și în batjocură.

Din cauza acestui popor era să ne pierdem țara. Românul s'a hotărât să muște și-a mușcat. Mușcătura lui e un răspuns hotărât la toate nedreptățile făcute de veacuri de către acest popor neamului nostru. De azi înainte dușmanii României au aflat că Românul mușcă pe acel ce-i atinge cuibul. Azi o hidră, mâine un gușter

Ion Tatu

„Voi credeți în scrisul vostru...“

Eram încă elev în anul 1884, când și-a început apariția ziarul „Tribuna“ din Sibiu și stam cu locuința acolo, unde astăzi e palatul poștelor și peste drum era redacția și tipografia „Tribunei“.

Cu câtă evlavie treceam prin fața clădirei, care pe atunci era proprietatea răposatului asesor Boiu și cu câtă sfințenie ne cugetam, că acolo lucrează Slavici, Rațiu, Albitu și Russu-Șirianu și cu câtă sete ce-team și urmăream ideile așternute în coloanele ziarului, ser-se de ceice credeau în scrisul lor.

Cum însă nici ideile inveseștate în coloanele „Tribunei“ nici limba nu erau de măsura gradului de cultură al țărăniinii noastre de pe atunci — se născu ideea de a se scoate o foaie pentru popor, căci pe această pătură ne-am răzimat și ne răzimăm și astăzi.

Astfel a luat ființă la anul 1892 „Foaia Poporului“ sub conducerea vioiului și însuflețitului luptător Ioan Russu-Șirianul.

Că ce gol a umplut ziarul acesta o dovedește marele număr de abonați la care a ajuns în scurt

timp și răspândirea lui și în locurile cele mai depărtate locuite de Români.

A trecut o jumătate de secol dela apariția primului număr din „Foaia Poporului“ și sunt mii de vetre țărănești, unde jumătate de secol a dus foaia aceasta lumină, însuflețire și mângâiere.

Ar fi fost de neiertat, ca un ziar cu un trecut atât de frumos să nu reînvie, și să nu reiee firul întrerupt al celor ce credeau în scrisul lor.

SEVER SILCA

ÎNȘTIINȚARE!

Rugăm pe d-nii președinți ai despărțămintelor cercurilor culturale să ne găsească în regiunile respective colportori harnici și cinstiți, cărora să le putem încredința, spre desfacere, foaia. În felul acesta d-nii președinți vor fi scutiți de sarcina desfacerii foii, mânăndu-le doar rolul de supraveghetori ai modului de răspândire.

De prin satele noastre

Gurasada-Hunedoara

Cercul Cultural al „Astrei“ de sub președintia dlui Gh. Furdui reviz. școlar, pensionar, care de mult timp, dar veșnic tânăr, a început o serie de șezători pentru luminarea și îndrumarea poporului. Prima șezătoare a lunii Maiu a fost organizată cu condeșcoala primare din loc, programul fiind condus de inv. Virginia Gurgui.

În cadrul acestei șezători au conferențiat Pr. Budo, d. Gh. Gurgui inv.

Felul, cum a fost aranjată și condusă această șezătoare ne dovedește că s'a încadrat perfect în gramul „Astrei“. Toată lauda o merită dl. Gh. Furdui care și de data aceasta, ca și în trecut a știut și cum să însufle la toți dragostea pentru acest popor.

Cores

Scrisori dela cititor

Sunt mișcat adânc de marea bucurie ce mi-a produs-o articolul scris în pagina a 4-a din ziarul „Gazeta Transilvaniei“ dela Brașov despre reparația „Foi Poporului“ a cărui statornic cetitor am fost în vremile trecute de demult, în epoca de glorie a ziarului acestuia care era atât de popular și atât de apreciat de întreaga suflare românească.

Ziua de 3 Mai 1943 o înșirui pe salba celor fericite zile din viața mea, pentru că este ziua care mi-a provocat o mare și nespusă bucurie. Ziua care am aflat despre reparația „Foi Poporului“ — o faptă m'a bucurat nespus de mult și m'a mișcat până la lacrimi, cugetându-mă cu multă duiosie la zădărnicele mele din vremile dedemult, când eram cel mai credincios și cel mai nedespărțit prieten și abonant al gazetei „Foaia Poporului. Doamne câte duiosii veniri și aduceri aminte de zilele de altă dată când „Foaia Poporului“ era unică în felul ei, între toate ziarele românești din Ardealul zilelor de dinaintea Unirii celei mari.

Vă rog să binevoiți a dispune ca să fiu înșiruit și eu în rândul abonaților „Foi Poporului“.

Totodată am onoare a Vă comunica că mă năzimesc din toate puterile a face ca ziarul Dv. să fie mai răspândit pe aici prin părțile acestea îndemnat pe cât mai mulți ca să-l citească și să-l aboneze, pe cel mai bun ziar ce-a fost odată și sperăm că acela va mai fi și de azi înainte.

Rovine, la 4 Mai 1945.

Gheorghe Meseșan

funcționar refugiat la Jud. de pace rurale
Rovine din județul Arad,
Oficiul Poștal Pecica

Gânduri rusești date pe față

După scandalul cu cei 10.000 de ofițeri polonezi și în 1940 lângă Smolensk (pădurea Katyn) urmată ruperea legăturilor dintre Guvernul polonez — Gen. Górski — dela Londra și Guvernul bolșevic, bolșevii au făcut un manifest (chemare către popoare cu rădăcinile) iscălit de conducătorii guvernului bolșevic de anumiți oameni, fugiți din statele slavice la Moscova, prin care chiamă la unire toate popoarele slave (Bulgari, Cehi, Slovaci, Polonezi etc.) la o unire sub oblăduirea rusească.

Lăsând la o parte ceea ce cred popoarele slave, cari țin la neatârnată lor mai mult decât la o țară vitregă cu Rusia, noi cunoaștem de multă vreme această năzuință rusească. E veche — cam de 100 de ani — și s'a înfățișat până acum sub două forme diferite:

1-a. Rusia este o țară mare, mai întinsă ca orice altă din lume, puternică și cu bogății nemăsurate. Fără însă de un neajuns. N'are eșire la mare liberă. Drumul cel mai scurt este la Bosfor și Dardanele. Șirul din Marea Neagră în Mediterană. Drumul, pe care trece peste România, Bulgaria etc., adică toată

Peninsula Balcanică. Pentru a stăpâni acest drum, pe ruși i-a apucat, așa dintr'odată, mila de creștinii pravoslavnici (ortodocși sau bine credincioși) din Impărăția Turcească din acele vremuri. În această dragoste pravoslavnică ne îmbrățișau pe noi (Românii) pe Bulgari, pe Sârbi și pe Greci. Numeroase răboaie între Ruși și Turci au avut loc pe această cheștiune. Rușii însă au găsit totdeauna, în calea lor spre Constantinopole, pe . . . (?) Englezi. Ultima ciocnire, cu Englezii, a avut loc de la 1854-1856 când aceștia au lăsat din unghișoară Rușilor.

După 1877, când România a rămas neatârnată, Pravoslavnici nu mai putea prinde; Rușii au inventat: a 2-a formă a Pravoslavismului; adică „unirea tuturor popoarelor slave“.

Noi o cunoaștem și o socotim, în împrejurările de față, doar ca o încercare de a . . . tocmi pielea ursului din pădure. În orice caz, le mulțumim fiindcă și-au dat pe față, în fața întregii omeniri, gândurile ce au și va deschide ochii chiar aliaților lor Americani, fiindcă Englezii le cântăresc de multă vreme pielea.

I. F.

După omorurile din Bulgaria

Ministrul de interne al Bulgariei, a făcut săptămăna trecută unele declarații, în legătură cu omorurile s'a săvârșit în ultimul timp în statul vecin.

„Dușmanii Bulgariei — a spus ministrul bulgar — caută prin toate mijloacele să turbure ordinea, siguranța și liniștea țării. Ei nu au ajuns însă la niciun rezultat, încercările lor fiind respinse cu hotărâre de poporul bulgar și de administrația de stat.“

Convinși că nu pot face nimic altceva, inamicii bulgariei au trecut dela omorirea unor persoane la terorizare. Ultimele șase omoruri au fost săvârșite în același fel și conduse din același loc, prin cinci cen-

trale inamice al căror scop principal este să producă tulburări și să slăbească Bulgaria înlăuntru.

Putem fi siguri că și de data aceasta inamicii noștri nu vor avea izbândă.

Mai departe a spus că se lucrează cu zel la descoperirea micilor grupuri teroriste. Două dintre ele au fost puse în nepuință de a mai săvârși vre-un act terorist. Cei arestați sunt toți instrumente ale unor interese străine. Participarea evreilor este foarte mare.

Joi a fost arestat în provincie un grup de șapte persoane, care pregătise o acțiune de sabotaj. Șase din cei arestați sunt evrei.

Țelul criminalilor nu va fi însă atins.

O bibliotecă de 70 000 de cărți nimicite de foc

Se află că Biblioteca Națională peruviană din Lima, una dintre cele mai vechi și mai însemnate instituții culturale din America de Sud, a fost distrusă de un mare foc.

Au ars 70.000 cărți în valoarea de 5 milioane soli.

Focul s'a întins și la clădirile alăturate, cu care prilej biserica Sfântului Petru a suferit stricăciuni.

Pompierii nu au reușit să stingă focul decât după eforturi foarte mari.

S'a redeschis

Grădina-Restaurant „**VENEȚIA**“

unde renumiții artiști

Mia Braia și Petre Alexandru

acompaniați de excelenta orchestră a cunoscutului

Vasile Grigorescu

ne încântă cu minunatele noastre arii naționale și repertoriu de muzică modernă

Bere Czell — Vinuri și lichioruri superioare — Gătar special — Mititei regali — Bufet rece și mâncări calde

TRIBUNALUL SIBIU, SECȚIA III

Dosar Fsoc. 694/1940

E X T R A S

Prin încheierea Fi. 100/1943, s'a admis cererea Băncii Poiana din comuna Poiana-Sibiu și s'a dispus înregistrarea următoarelor în registrul firmelor: „In adunarea generală din 18 Aprilie 1943 s'au ales în Consiliul de Administrație dñii: Dr. Dumitru Bogdan, Nicolae Prodan și Dumitru Stoian, — în Consiliul cenzorilor dñii: Dumitru Bozdog, Ioan G. Ionescu și Ioan Muntean, membrii ordinari, iar dñii: Nicolae Nicoară, Nicolae Sutu și Ioan Ghișe, membrii supleanți.“

Sibiu, 17 Mai 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU, SECȚIA III

Dosar Fsoc. 551/1925

E X T R A S

Prin încheierea Fi. 99/1943, s'a admis cererea firmei „Gratiosa“ SA Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor înregistrări în registrul firmelor: „In adunarea generală din 30 Aprilie 1943, s'au reales în Consiliul de Administrație, pe 3 ani, dñii: Leonhard Pantle, ing. Ernest Stenzel, Iuliu Baumann și Carol Kessler, — iar în Comitetul de cenzori dñii: Wilhelm Zay, Egon Fabian și Victoria Popescu.“

Sibiu, 17 Mai 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU SECȚIA III

Dosar No. Fsoc. 439/1921

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 105/1943 s'a admis cererea firmei „Amylon“ SA din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor înregistrări în registrul firmelor: „In adunarea generală din 5 Aprilie 1943, s'au ales în comitetul de cenzori dñii: Max Cziegler, Richard Wittenberger, și Alfrnd Wilk, pe anii 1943, 1944 și 1945.“

Sibiu, 17 Mai 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

TRIBUNALUL SIBIU SECȚIA III

Dosar No. Fsoc. 601/1928

E X T R A S

Prin încheierea Fi. 104/1943, s'a admis cererea firmei „Orlalth“ SA din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor mențiuni în registrul firmelor: „In adunarea gen. din 15 Aprilie 1943, s'a ales membru în consiliul de adm. dl. Jörn Uhl, — iar în comitetul de cenzori, dñii: Richard Albert, ing. Walter Scheeser și Hugo Connerth, — toți cu mandat până la 31 Dec. 1943.“

Sibiu, 17 Mai 1943.

Grefier, Indiscifrabil.

Poșta redacției

Mai multora: Pentru a fi socotiți printre așteptații noștri colaboratori, pe viitor îngrijiți a respecta următoarele reguli: 1) Scrieți cât mai pe înțelesul lumei dela sate. 2) Fiți cât mai cu băgare de seamă la alegerea materialului; 3) nu scrieți decât pe o singură pagină a hârtiei și lăsați spațiu mai mare — cel puțin de un cm. — între rânduri, pentru a ușura munca tipografului culegător; 4) Incercați și ne trimiteți știri scurte și cât mai felurite. Respectând, deocamdată, aceste reguli, colaborarea Dvs. va fi de folos atât pentru noi, cât și pentru lumea căreia ne adresăm.

D. prof. I. O. Timișoara: Materialul trimis va fi înțelegător într'un număr apropiat. Incercați și respectați cele arătate la punctul 1 de mai sus.

D. Pascu Ludeanu, Teiuș: Așteptăm următorul pe care ni-l-ați promis.

D. C. C. Fârdea: Nu mai puțin ne bucurăm și noi de interesul ce-l arătați față de foaie. Poeziile o vom publica într'un număr apropiat, Administrația a luat măsuri ca să primim și nișterile cerute.

D. Gh. M. refugiat, Rovine-Arad: Dorim să vă putem împlini cât mai curând dorința, de a primi foaia acolo unde ați primit-o în anii tinereții.

P. C. V. C., Șercala-Făgăraș: Așteptăm să fiți același permanent și sărguincios colaborator, Activitatea Dv. în slujba satului ne este cunoscută și credem că ne veți putea fi de folos în munca noastră pentru luminarea și propășirea țărânilor române.

D. prof. V. S., Făgăraș: Sugestiile Dv. fac parte din ideea noastră. Ne vom strădui să le putem desăvârși cu timpul. Pentru aceea apelăm la concursul tuturor celor ce doresc propășirea țărânilor.

P. C. Procl. A. Velez, Ighiel-Alba: „Steagul nostru“ va urma într'un număr apropiat. Astfel de evocări sunt binevenite. Așteptăm și altele.

Poșta administrației

D. Neașu Cornel, Fârdea-Severin: Comunicați-ne dacă ați primit numerile din foaie, cerute. Noi am îngrijit de expedierea lor.

D. Dumitru Idăncan, Idăncel-Turda: V'am expediat un exemplar din Nr. 1 al foii (seria nouă). Abonamentul este de 400 lei anual.

D. Cornel Cojoc, Fârdea (Severin): Incepând cu Nr. 4 v'am expediat 10 exemplare, așa după cum ați cerut. Deasemeni am trimis și consătenilor Emiliu Fioroni și Damian Lupulescu, câte un exemplar.

D. Alex. G. Bolcescu, notar public Geoagiu: Odată cu confirmarea abonamentului, vă încunostințăm că vi s'au expediat numerile cerute.

D. Gh. Popescu, președ. desp. Zlatna: Am îngrijit să se facă rectificările cerute. Pe viitor vom expedia coletul de ziare la adresa dată de Dv.

D. Turcașlu Antoniu, elev caporal: Am primit abonamentul pe 1/2 an și am luat măsuri să vi se trimită foaia.

D. Ion Cornea, Călăraș-Turda: Am îngrijit să se facă adresa așa cum ați cerut. Vă mulțumim pentru cuvintele de prețuire ce le faceți foii.

D. Ilie Cloșan cantor, Iablonița-Severin. V'am socotit printre abonați, începând cu Nr. 5 al foii. Mandat nu vă putem trimite deocamdată, deoarece nu le avem tipărite. Trimiteți banii cu mandat poștal, ca și ce.lalți abonați.

D. P. V. Bărluțiu, Teiuș. Așteptăm tabloul cu abonații din despărțământul Dv.

Pr. D. Bucur, Grihalma. Incepând cu numărul 4, am trimis exemplarele din foaie pe adresele arătate de Dv. Comunicați-ne dacă s'au primit la vreme.

Gr. A. Radu, Avrîg. Vă mulțumim pentru interesul arătat față de foaie. Am primit primul tablou cu abonați și am luat măsuri să li-se trimită foaia.

D. Dr. V. Ilea, Lugoj. Am cercetat și am constatat că dela noi, vă merge foaia. Pricina poate să fie numai în felul de distribuere ei la Lugoj.

TRIBUNALUL SIBIU, SECȚIA III

Dosar Fsoc. 680/1936.

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 91/1943, s'a admis cererea firmei Karl Sill SA din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor mențiuni în registrul firmelor: „In adunarea generală ordinară din 16 Aprilie 1943, s'au ales membrii în Consiliul de Administrație dñii: Karl Sill jun. și Georg Ongert și Gerhard Fleischer, iar ca membru supleant d. Ernest Kroner.“

Sibiu, 17 Mai 1943.

Grefier, C. Gologan.

Gheață de vânzare

la Thomas Binder și Fii

Sibiu, Strada Oct. Goga 7

Un ucenic se primește la tipografia Oct. Vestemean, Sibiu, Str. A. Iancu 16

INFORMATIUNI

D. MAREȘAL ION ANTONESCU, Conducătorul Statului a dat un ordin de zi, prin care mulțumește trupelor care dela orfanul de războiu până la generalul comandant, au dovedit cu ocazia parăzii zilei de 10 Maiu, ordine, instrucție și disciplină desăvârșită.

ZIUA MAMEI. Dumineca trecută s'a serbat în toată țara Ziua Mamei, după pilda care ține acum de mai mulți ani. Este un obicei frumos și folositor pentru a intra tot mai adânc în conștiința tuturor marea însemnătate pe care o are mama în familie și, prin ea, în viața popoarelor. Neamurile sunt așa cum cresc mamele pe fiii lor în familie. Societatea trebuie să le dea o mare cinste deosebită, și, în diferitele împrejurări grele ale vieții lor, să le stea în ajutor, pentruca nici o româncă să nu socotească a fi o povară prea mare a fi mamă, și a crește mulți copii în frica lui Dumnezeu și iubirea de neam.

ARMATA NOASTRA, prin unitățile sale care luptă încă departe la Răsărit, pe râul Cuban la poalele Caucazului, continuă să dea pilde de mare vitejie. La Iași a fost adus cu avionul și înmormântat, cu mare paradă militară, zilele trecute Colonelul erou Ion Pa-laghiță, căzut vitejește la 9 Maiu. Era decorat cu Mihai Viteazu și Coroana de fier. Insuși Ministrul Apărării Naționale, i-a arătat marile fapte de vitejie.

AUTORIZAȚIILE DE CALĂTORIE PE C. F. R. au fost desființate începând cu ziua de 15 Maiu a. c. — așa a făcut cunoscut Ministerul Afacerilor Interne. Urmează deci ca pe viitor să se poată călători fără autorizații. De această înlesnire nu se pot bucura evreii și cetățenii străini.

REGELE CRISTIAN AL DANEMARCEI a luat din nou conducerea guvernului, pe care o trecuse asupra prințului de coroană Frederik, la 27 Octomvrie 1942, în urma îmbolnăvirii sale. Acest act de guvernământ a fost adus la cunoștința populației și a lumii printr-o ordonanță specială. Vorbind la radio într-una din zilele trecute, Regele Cristian a mulțumit populației daneze pentru toate urările de grabnică însănătoșire, ce i s'au trimis din toate colțurile țării. În împrejurările grele prin care trece azi lumea, poporul danez se simte mai sigur pe viitorul său, când frânele vieții publice au trecut în mâna Regelui.

SUNT OPRITE SCRISORILE DE AMOR. Din pricina lipsei de hârtie, autoritățile statului jugoslav au dat ordin să se oprească, pentru o vreme, a se mai scrie scrisori de dragoste. Cenzura scrisorilor de pe lângă oficiile poștale a fost îndrumată, ca pe viitor să nu mai dea drumul decât scrisorilor de natură comercială și a celor de interese familiare.

IN TURCIA SE PUNE DIN NOU DIJMA. Odată cu serioasele pregătiri ce se fac în vederea înzestrării armatei cu cele trebuincioase, guvernul turc este preocupat — așa se spune — de ideea reintroducerii modului de plată a impozitelor către stat, prin produse în natură. De astfel acest obicei s'a păstrat în Turcia până în anul 1926 când marele reformator Kemal Atatürk l-a înlocuit cu plata în bani.

O BANDĂ DE RAUFĂCĂTORI (teroriști) a fost arestată la începutul săptămânei trecute în Bulgaria. Din bandă făceau parte și femei. S'a constatat că toți cei întovărășiți în această bandă erau evrei și că au pus la cale o serie de omoruri și alte acte care ar putea provoca tulburări în rândurile cetățenilor.

PLANURI DUPĂ RĂZBOIU. Americanii și englezii au plănuț să scoată o monedă care să se poată folosi de toate popoarele lumii. Această monedă se va pune în circulație numai după ce războiul va fi câștigat de puterile anglo-saxone.

Cinema „Apollo“

prezintă marea dramă socială **Mama Indurerată (Mater Dolorosa)** cu celebra tragediană a studiourilor germane **ANNELIESE UHLIG**, după romanul cu același nume de **Cerolama Ronetta**. — JURNAL NOU.

Reprezentările încep: în zile de lucru la orele 4—6—8 iar Dumineca la orele 3—5—7—9.

ULTIMELE ȘTIRI

Ce s'a pus la cale între Roosevelt și Churchill

Indată după ce a fost informat de victoria trupelor anglo-americane din Africa de Nord, dl Churchill, primul ministru al Angliei (Marea Britanie), a plecat la Washington, capitala Statelor Unite, pentru a se întâlni cu dl Roosevelt. Se spune că odată cu dl Churchill a plecat la Washington și dl Eduard Beneș fost președinte al Cehoslovaciei, care s'a refugiat la Londra. Dni Roosevelt și Churchill se întâlnesc pentru a cincea oră dela începutul acestui războiu.

Cercurile politice internaționale și îndeosebi cele ale puterilor axei, susțin că dl Churchill a plecat pe neașteptate la Washington și că această plecare se datorește numai victoriei pe care trupele anglo-americane au înregistrat-o în Africa de Nord, prin ocuparea celor două puternice întăriri: Bizerta și Tunisul, de unde trupele Axei au fost retrase, luând sfârșit, prin aceasta, teatrul de luptă din această parte a lumii.

Insoțitorii d-lui Churchill

Primul ministru al Angliei a fost însoțit, în călătoria sa precum și la întrevederile dela Washington, de mai mulți mareașali și amirali ai armatelor de uscat, aer și apă, ministrul transporturilor, viisternicul, precum și șeful statului major și alți înalți demnitari.

După ce s'a aflat cât de numeroasă este suita mului ministru britanic, cerucurile politice internale au început să-și dea cu părerea că întâlnirea tre cei doi conducători ai puterilor aliate, va preprintre altele, toate anunțurile în legătură cu chiderea celui de al doilea front, pe continentul ropean.

Rolul d-lui Beneș

Despre dl Beneș, se spune că participarea s întâlnirile dela Washington este în legătură cu în cările ce se fac de către anglo-americani, pentru ajută la o împăcare între Rusia și Polonia, între s'a deschis un conflict provocat de descoperirea c făcut în pădurea Katyn de lângă Smolensk unde, cum am arătat la timp, au fost descoperite cadav ciopârțite a câtorva mii de ofițeri polonezi, om de ruși.

Cu precizie nu putem spune deocamdată ce pus la cale la Washington. Reîntorcerea la Lond dlui Churchill va da naștere unor decalrații, as celor discutate cu Roosevelt.

Din acele declarații s'ar putea să se afle mai scopul întâlnirii dela Washington.

Situația pe câmpurile de luptă

PE FRONTUL RUSO-BOLȘEVIC

În cursul săptămânei trecute bolșevicii au repetat atacurile lor la Capul de Pod Cuban însă cu forțe mai slabe. În ultimele zile atacurile au mai slăbit, ba chiar Germanii au putut intra în pozițiile rusești cucerind un punct de sprijin de mare preț și aducând vreo 500 de prizonieri și alt material.

Se pare că bolșevicii întăresc din nou trupele din Cuban cu rezerve aduse din altă parte.

Pe restul frontului lupte de recunoașteri cari sunt prevestitoare pentru o mare bătălie.

IN AFRICA

După 35 luni de războiu în Africa, forțele Italo-Germane au încetat lupta, după ce au ținut pe loc timp de 6 luni armatele Anglo-Americane, mult superioare debarcate în Algeria și Maroc în Noemvrie 1942.

IN RASARITUL INDEPARTAT

Americanii au debarcat forțe puternice în in Attu din Archipelagul Aleutinelor, unde se dau h violente. În China japonezii au capturat, în provit Hopei cartierul general al grupului al 10-lea de mate chineze și 5 divizii cu vreo 50.000 de oameni.

Deasemenea forțele japoneze au început a în din Birmania spre India.

IN AER

Bombardamentelor engleze deasupra Germaniei miază-noapte și apus și în Italia, Germanii le răsp prin puterice bombardamente în Anglia.

Ostașii știu să lupte, cei de acasă s datori să știe a munci, a face, a curma fi minciunilor și a crede în victorie.

Nimicești cu tăcerea cât nu doboi adesea nici musca.

Curtea Marțială din Sibiu a condamnat la moarte doi răufăcători

Prin diferite ordonanțe, guvernul a încunostiințat populația țării, ce anume urmări vor avea furturile săvârșite pe timpul camuflajului. Nu toată lumea însă s'a putut stăpâni de a fura, chiar și sub amenințarea pedepsei cu moartea, prin împușcare.

Doi tineri: Ion Pop de 21 ani, născut în comuna Zimbru, județul Sălaj și Anton Petre de 39 ani, din comuna Cristian, săvârșind mai multe furturi, în timpul camuflajului, au fost traduși în fața Curții Marțiale din Sibiu, care i-a condamnat la moarte prin

împușcare, în dimineața zilei de 17 Maiu a. c., ora 6, într'un loc din apropierea pădurei „Dumbrav înainte de a fi împușcat cei doi tineri au fost înțâșiți de către duhovnicii închisorii. Plotonul de cuție a fost format din 18 soldați, cari la coman au descărcat 18 focuri de armă în cei doi tineri leg cu frângerii la stâlp.

Autoritățile atrag atenția, că de astfel de deapsă vor avea parte toți aceia care nu se vor păda de patima furtului pe timpul camuflajului.

O ploaie de bombe în formă de jucării asupra Italiei

În unele regiuni, avioanele americane au aruncat mai multe bombe în formă de mașini, mai ales în insula Sicilia. În alte părți bombele aruncate din avioanele americane aveau forma țigaretelor, lămpi electrice, bricege, plavase de roșit buzele, cutii cu pudră și alte rumenele. Ba s'au aruncat chiar și cutii cu bomboane... Dar, vai! Toți cei ce au fost ispitiți de aceste „jucării“ s'au jucat cu moartea, căci la cea mai mică atingere, ele făceau explozie, culcând la pământ, fără suflare, pe curioși.

Iată, dragi cititori, la ce născociri a ajuns popoarele încăierate în războiu. Dar se prea poate ca viitorul să ne înfățișeze și alte născociri și mai năstrușnice.

La începutul acestei săptămâni, numeroase avioane de bombardament americane au sburat deasupra

unor regiuni ale Italiei. În portul italian Civita V chia au fost omorite, de bombele aruncate de avia americană, nu mai puțin de 174 persoane. Alte 2 persoane au fost rănite. Atacul — așa se spune a fost dat de 36 avioane de bombardament, num „Liberator“.

Un guvern al evreilor din toată lumea

Se află că la o proaspătă conferință pe care ținut-o la New-York, evreii au luat hotărîrea să cea a li se aproba ca să înființeze un guvern evreesc, ca să apere interesele tuturor evreilor din lume.

Svonul umple întâi târgul, dar în rând îl face să și ardă.